

Václav Tluchoř

O Steinerových parabolách sousých osnov konfokálních kuželoseček

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 15 (1886), No. 6, 266--268

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108903>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1886

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

$\overline{bb^*} \equiv az - cx = 0$, $\overline{cc^*} \equiv bx - ay = 0$. Znásobíme-li prvou z těchto tří rovnic hodnotou a , druhou b , třetí c , jest součet takto znásobených rovnic totožně roven nulle, a tedy přímky ony mají společný průsečík k . Souřadnice bodu tohoto vypočítáme z rovnic posledních a z rovnice $ax + by + cz = 2\Delta$; obdržíme tím

$$x = \frac{2a\Delta}{a^2 + b^2 + c^2}, y = \frac{2b\Delta}{a^2 + b^2 + c^2}, z = \frac{2c\Delta}{a^2 + b^2 + c^2}.$$

Ježto jest $x:y:z = a:b:c$, t. j. vzdálenosti bodu k od stran základního trojúhelníka jsou úměrny délkám těchto stran, poznáváme bod k jakožto bod Lemoineův či Grebeův v trojúhelníku abc , o kterémž význačném bodě jsme v tomto ročníku „Časopisu“ našeho na str. 27. promluvili. Dodatečně připomínáme, že pojednání Grebeovo o tomto bodě nalezá se v VII. díle archivu Grunertova.

Když článek tento již vysázen byl, dověděl se pisatel jeho z letošního únorového čísla časopisu *Mathesis*, že o tvaru zde vyšetřovaném pojednáno bylo v I. ročníku onoho časopisu na str. 93. a ve IV. díle *Nouvelle correspondance mathématique*, str. 142., kterých však si opatření nemohl, aby je s prací svou srovnal. Větu vyslovenou ku konci 3. odstavce uveřejnil ve formě úlohy Fuhrmann v Hoffmannově „*Zeitschrift für math. und naturw. Unterricht*“, XIII. Jahrg. p. 365.

O Steinerových parabolách souosých osnov konfokálních kuželoseček.

Napsal

Václav Tluchoř v Jičíně.

Značí-li o , o_1 ohniska a m střed osnovy O konfokálních kuželoseček, obalují, jak známo, veškeré přímky, které ku jednotlivým prvkům v rovině osnovy ležícího svazku paprsků s libovolným středem s , vzhledem k této osnově sdružené jsou, tak zvanou Steiner-ovu parabolu P , která se os A , B osnovy O , jakož i os N , N_1 involučního svazku s — jakožto zvláštních poloh

sdužených přímek osnovy — dotýká a tudíž spojnicí \overline{ms} za řídicí přímkou míti musí.*)

Poněvadž parabola P , čtyřmi tečnami A, B, N, N_1 dokonale jest stanovena, tedy obdržíme její ohnisko φ — dle známých vlastností paraboly — buď co úhlopříčně ms protilehlý bod diagonální úplného, parabole P , opsaného pravouhlého čtyřstranu (A, B, N, N_1) , aneb co čtvrtý, bodu s harmonicky sdužený bod skupiny o, o_1, s, φ na kružnici K , která body o, o_1, s proložena jest.

Vytkneme-li na hlavní ose A osnovy O jiné dva, od středu m stejně vzdálené body o', o_1' za ohniska nové sousé osnovy O' konfokálních kuželoseček, obdržíme též jiný involuční svazek se středem s , jehož osy N', N_1' půlí úhly $o'so_1'$ a $(180^\circ - o'so_1')$ a tudíž též i jinou Steiner-ovu parabolu (P_s).

Pozorujeme-li geometrické místo ohnisek φ , danému bodu s příslušných Steiner-ových parabol P_s , které, jak patrno, spojnicí ms za společnou řídicí přímkou mají, vzhledem k veškerým sousým osnovám konfokálních kuželoseček, jichž ohniska na společné hlavní ose A osnov se nachází, tedy náleží místu onomu též společný střed m osnov — splyne-li o, o_1 s bodem m — a úběžný bod přímky pq — sjednotí-li se o, o_1 s úběžným bodem hlavní osy A , kdež $p \equiv (A, sp \parallel B)$ a $q \equiv (B, sq \parallel A)$.

Osy veškerých involučních, v s soustředných svazků tvoří pravouhlou involuci se středem s , a řady na osách A, B průsekem jich s tímto svazkem vzniklé jsou spolu promětné. Geometrickým výtwarem obou promětných řad A a B jest ale kuželosečka, a jelikož se tato, jak shora vysvítá, též úběžné přímky roviny dotýká, jest tudíž výtvar onen parabolou P_s , která má za ohnisko bod s a za řídicí s pq rovnoběžnou, perspektivní osu $m\varphi$ obou řad A a B . Z této úvahy plyne následující věta:

„Otáčí-li se jeden z pravých úhlů úplného pravouhlého čtyřstranu kolem svého vrcholu v rovině jeho, při čemž druhý pravý úhel nehybným jest, obalují veškeré, vrcholy pravých úhlů neprocházející úhlopříčný taktó povstalyých úplných čtyřstranů, parabolu,

*) Jakým způsobem Steiner parabolu P_s obdržel, viz ku př. Schröter: Steiner's Vorlesungen über die Theorie der Kegelschnitte. II. vyd. p. 203. a násl.

jejímž ohniskem jest vrchol hybného pravého úhlu a jejíž řídící přímkou, která vrcholem nehybného pravého úhlu prochází, jest geometrické místo, diagonale vrcholů pravých úhlů, protilehlých bodů diagonalních.“

Z této věty plyne bezprostředně následující:

„Ohniska veškerých, libovolnému bodu vzhledem k sousým osnovám konfokálních kuželoseček náležejících Steinerových parabol, leží na řídící přímce oné paraboly, jejímž ohniskem jest daný bod a která zahalena jest, vrcholy pravých úhlů neprocházejícími úhlopříčnicami oněch úplných pravouhlých čtyřstranů, které osy osnov za dvě společné nehybné strany mají a jichž druhé dvě proměnlivé strany vždy s párem paprsků pravouhlé involuce v daném bodu se sjednocují.“

Pro jiný bod s' přímky ms obdržíme dle výše uvedeného též jinou parabolu P_1 , jejíž ohnisko jest s' . Avšak veškeré takto obdržené paraboly P_i mají přímkou $m\varphi$ za společnou řídící a nejsou nic jiného než Steinerovy paraboly bodů φ přímky $m\varphi$ vzhledem k dřívějším sousým osnovám. Neb pozorujeme-li pravouhlý, úplný čtyřstran $(A, B, \overline{\varphi 1}, \overline{\varphi 2})$ — kde $1 \equiv (N, A)$ a $2 \equiv (N, B)$ — s hybným vrcholem v bodu φ , tedy musí o něm platiti totéž co platilo o výše zmíněném čtyřstranu (A, B, N, N_1) . Z toho však plyne, pakli uvážíme, že při parabole $\sphericalangle \varphi mo = \sphericalangle oms$, věta:

„Geometrickým místem ohnisk veškerých, libovolnému bodu, středem sousých osnov konfokálních kuželoseček procházející přímky, vzhledem k těmto osnovám náležejících Steinerových parabol, jest čtvrtá, dané přímce vzhledem k společným osám osnov harmonicky sdružená přímka.“

Z této věty možná též následující, pro jednotlivou osnovu konfokálních kuželoseček náležející větu obdržeti:

„Každá z oněch dvou, středem osnovy konfokálních kuželoseček procházejících, vzhledem k osám osnovy harmonicky sdružených přímek, jest geometrickým místem bodů, k nimž příslušné Steinerovy paraboly vzhledem k dané osnově svá ohniska na druhé sdružené přímce mají.“

Ve Vídni v červenci 1884.